Libuše - Láďa Svoboda

```
   G
1. Ty jsi první žena z lidu ráda kráčíš bosá v klidu
         C                              G
   provázená dětským smíchem, který zvoní jitřním tichem.

   V důvěře se každý sklání, vždyť jsi naše moudrá paní,
         C                         G
   které není právo cizí, slavná matka našich vizí.
          D                        C
   Jenže sláva polní tráva na muži je váha práva
          D                        C             D
   a tak žádáme tě směle, ať muž stane v našem čele!

   C G D            G   D         C
R: Libuše, Libuše, oči oknem do duše,
              Ami         D        G               Emi
   kdo tě ve snech tajně ničí, opánky má, brašnu z líčí ,
           C           D  C                  D               G
   kdo ti po bok dokluše, prozraď, prozraď, prozraď, kněžno Libuše.

2. I když doba je dnes tvrdá ty jsi důstojná a hrdá
   I když prostá ruka něžná, ty jsi svého lidu kněžna.
   I když neznáš klenby sálů budeš Evou Českých králů
   ženo vzestupů i pádů uzříš bídu lesk i slávu.
   Jenže sláva polní tráva na muži je váha práva
   a tak žádáme tě směle, ať muž stane v našem čele!
R:
```